

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

5

2016

39 Kč / 1,60 €

Křesťané v zaměstnání

**K čemu je dobré
čoro moro**

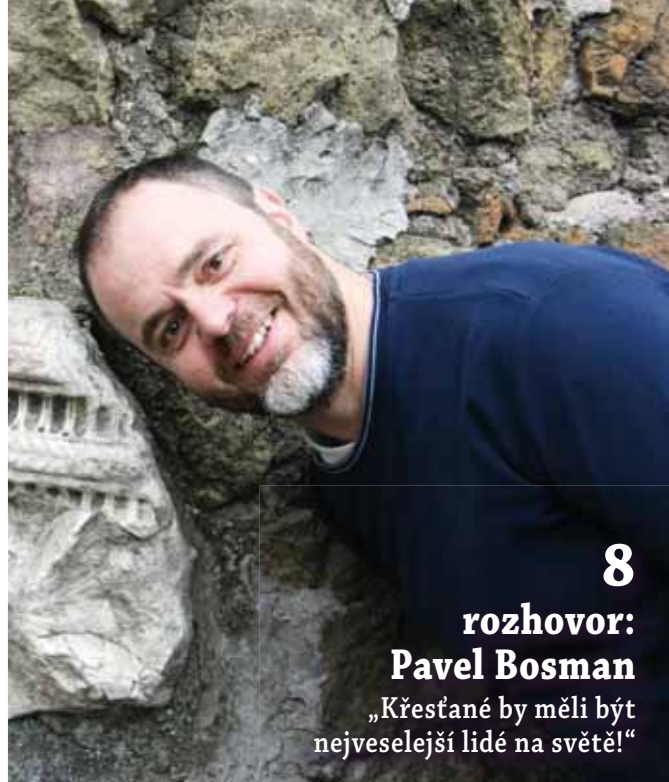
úvodník J. Dohnala /4

Pavel Bosman:

„Až budeš mít delší ruce...” /8

Jeronym Pražský

Život na útěku /22

8 rozhovor: Pavel Bosman

„Křesťané by měli být nejveselejší lidé na světě!“

12 Křesťané v zaměstnání

Etická dilemata, zacházení s časem, sdílení evangelia...

20 Iráčtí uprchlíci... v ČR?

Příběh se zamotává

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 K čemu je dobré čoro moro

Jiří Dohnal

reportáž

6 Olomoucké Pašije vyrostly ze spolupráce

Tomáš Coufal

7 Náš pozemský úkol

Hana Pinknerová

rozhovor

8 Až budeš mít delší ruce, půjde ti to líp

Pavel Bosman

téma: Křesťan v zaměstnání

12 Otroci, nebo zaměstnanci?

Karel Vážný

14 Etická dilemata v práci

anketa

15 Práce, rodina, služba...

Daniel Jokl

17 Surfování s kolegy

Renata Kunzmannová

můj příběh

18 Stroj si z nás dělal legraci

Josef Hejnic

19 Jako Daniel v nepřátelské říši?

Štěpánka Krišicová

křesťan a společnost

20 Iráčtí uprchlíci – mnoho neznámých

Dan Drápal

z historie

22 Život na útěku

Jeroným Pražský,
Jaroslav Pleva

připravujeme

■ téma: Přátelství

- ☐ Proč ho tolik potřebujeme a často nenacházíme?
- ☐ Je církev „společností přátel“?

■ rozhovor s Petem Greigem

- ☐ zakladatelem hnutí Modliteb 24-7

■ životní příběh Johna MacFarlana

- ☐ nedožitý sedmdesátiny oblíbeného misionáře

■ nová rubrika: rady rodičům

- ☐ Nevíte si rady s výchovou dětí? Napište nám!

22 Jeroným Pražský

Provokatér, který následoval Husa na hranici

ŽIVOT VÍRY

ročník 27 / květen 2016

cena 39 Kč / 1,60 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (239 Kč) či roční předplatné (477 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatán,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbh>

Distribuce pro zdravotně postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátkit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

pochopitelně mě nenechává v klidu předčasné ukončení pomoci iráckým křesťanům, pomoci, která pod vedením nadačního fondu Generace 21 slibně začala. Žel, že to šlo od deseti k pěti, od vstřícnosti politiků i médií až ke chladu sdělovacích prostředků a stopce, kterou projektu vystavila vláda. Křesťanští uprchlíci slíbili, že v Česku zůstanou, ale polovina se jich pokusila ujet do tučnějšího Německa a jedna rodina se rovnou vrátila do nebezpečného Iráku, protože se dědečkovi stýskalo po domově.

Co si má o takových křesťanech myslet veřejnost? Lidé je mohou podezírat z toho, že si za peníze českých dárců nechali od fondu koupit letenku do Evropy, a také je z toho podezírají. Nekřesťané asi budou mít otázky také nad výběrem uprchlíků, zvláště pokud si na internetu našli, že jeden z bývalých spolupracovníků NF Generace 21 za to, jak a kdo byl vybrán, fond kritizuje.

Karta se zároveň obrací i v Iráku, protože Islámský stát dostává na frak, a pokud to tak půjde dál, mohli by se uprchlíci za rok vrátit do svých domovů v Mosulu – pravda, vyrabovaných a patrně i vypálených, protože islamisté nejsou džentlmeni. V uprchlických táborech u Irbílu, kde se tísní na 100 000 křesťanů a jezidů, je momentálně o dost bezpečněji, než tomu bylo před rokem a půl, kdy projekt začal. Nikdo ovšem nemůže posoudit, jak se bude situace v Kurdistanu vyvíjet.

Nevěřící tedy mají otázky. A co křesťané? Jedna mimopražská známá mi z ničeho nic o jednom představiteli fondu Generace 21 napsala, že ji zklamal. Zdůvodnění jejího zklamání ale pro mě nebylo příliš přesvědčivé. Pokud jsem to správně pochopil, šlo spíše o pocity, možná o vyřizování vnitřních účtů. O internetových diskusích vůbec nemluví, tam se rybaří téměř výlučně v kalných vodách. Nejednoho z těch písmajstrů znám i osobně. Vyměšování na webu se jim stalo patologickým způsobem seberealizace. Situace se vyvíjí tak, že lidé, kteří by měli co povědět, se neregulovaným internetovým diskusím vyhýbají – kvůli tomu, jak komunikují ti, kdo v nich zdomácněli.

Jak to tedy bylo s pomocí uprchlíků ze strany Generace 21? Organizaci případně další pomoci převzala vláda, ale pořád tu zůstávají čtyři desítky iráckých křesťanů, kteří projevují vděčnost, že u nás mohou být. Uvidíme, jestli se časem také rozletí do Německa nebo zpátky domů. Pokud ne, bude to, že jim čeští křesťané pomohli, jasným úspěchem.

Tolik k části projektu, která snad dopadne dobře. A co problémy, ba ostuda s polovinou, která dobře nedopadla a kvůli které se Boží jméno v řadě českých hlav i úst dostalo v porouhání? Kde se stala chyba? Byla to směla? Byla to neprofesionalita? Došlo k nějakým konkrétním selháním?

Projekt jsem od samého počátku sledoval s velikým zájmem. Setkal jsem se s abunou Šamunem, duchovní autoritou uprchlíků v Iráku, věnoval jsem dost času sledování vývoje projektu i jeho mediální odezvy. Na čtyři otázky z konce minulého odstavce bych se však přesto z fleku odpovědět neodvážil. Potřeboval bych vyzpovídat aspoň desítku lidí, musel bych se pokusit setkat se s uprchlíky. Byla by to investice minimálně pěti pracovních dní, spíš ale deseti. Tak bych pronikl hlouběji do nepravdivých zákoutí děje a byl bych schopen napsat dvě tři kvalifikované – a věřím, že i zajímavé – reportáže poskytlující přesnější představu.

Všiml sis, milý čtenáři, že nic z toho, co jsem popsal (což považuji za nutné k informovanému novinářskému zpracování), dosud neudělal žádný

český novinář? Vidím to na všech těch kvapných mediálních výstupech soustředěných na dílčí aktuální dění, nikoli na pozadí a souvislosti. Jedním z důvodů, proč se věci nemohou investigativně zabývat, je, že na to můj zaměstnavatel nemá peníze. Na měsíčník o 36 stranách jsme jako redaktori jen dva, takže popsaná časová investice není v našich podmínkách reálná. Myslím, že jsme na tom v něčem podobně jako nevěřící novináři většiny českých

Co vlastně víme?

medií. Musí produkovat výstupy, které lidi zaujmou, ale které autorům nezaberou moc času.

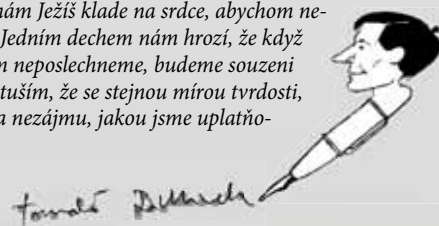
Druhý důvod, proč se v Životě víry investigativní žurnalistice moc nevěnujeme, je (teď už nemluví o Generaci 21, ale obecně), že by řada čtenářů naše zjištění nevládla přijmout. Co kdyby někteří protagonisté dopadli podobně jako kladné starozákonné i novozákonné postavy v Bibli? Apoštol Petr byl průkopník a vedoucí církve, ale bál se lidí a odmítl stolovat s neobřezanými křesťany. Mám pokračovat o dalších hrdinech víry, jako byli králové David, Chizikijáš, Jósijáš a mnoho jiných, těch nejlepších, u nichž se ale vždy vystřídal světlo a temné stránky?

To, aby se v církvi mohla zabydlet investigativní žurnalistika, bude vyžadovat nejen víc peněz, než kolik je dnes církev do novinářiny ochotna investovat, ale také kultivaci křesťanského prostředí, které zatím vedle internetové žumpy zná mnohdy jen svatouškovské úsměvy a naivní ideály a nic mezi tím.

Proč Ti to píšu? Z toho všeho pro Tebe i pro mě vyplývá významný závěr: Prakticky žádnou věc, kterou neznáme zevnitř, nejsme schopni správně posoudit. Myslíš si, že Generace 21 je škvelá a že neudělala žádnou chybu? Možná máš pravdu, ale nedovedu to posoudit. Nebo jsi dospěl k závěru, že Generace 21 v něčem šlápla úplně vedle? Nemyslím si to, ale nemohu to vyloučit. Rozhodně to ale nedovedu posoudit. Když to nedovedu posoudit já, který o věci něco vím i zevnitř, myslím, že to nedovede posoudit ani ten, kdo nezná každou ze zapojených osob a kdo se věcí zabýval jen mimochodem.

Objektivně posoudit člověka, tým, projekt, je nesmírně, nes-mír-ně těžké. Písmo něco takového očekává a žádá v případě kázně ve sboru. Jako sborový starší jsem už zažil různá vyšetřování – kdo lhal, kdo cizoložil. Člověk by dal zapravdu každé ze stran, podle toho, se kterou zrovna mluví, ale ví, že pokud jedna říká opak toho, co uvádí ta druhá, může mít pravdu jen jedna z nich. Taky proto asi Ježíš říká: „Nesudte!“

Potřebuji se učit, abych nevnášel soud tam, kde jsem patřičně nevyslechl obě strany a nezjistil si všechny souvislosti. U věcí obecných, jak je propírají média, prakticky nemáme šanci. Dej si prosím pozor, abys nebyl příliš rychle „chytř“. Nejen, že nám Ježíš klade na srdce, abychom ne-soudili. Jedním dechem nám hrozí, že když ho v tom neposlechneme, budeme souzeni sami, a tuším, že se stejnou mírou tvrdosti, chladu a nezájmu, jakou jsme uplatňovali my.

K čemu je dobré čoro moro

Jiří Dohnal

Letos 10. února zažilo naše město Rovinj nečas, jaký tu byl naposledy před padesáti lety. Někdo by řekl, že foukal západní vítr. On ale nefoukal, on dul. Starousedlíci mu říkají *ponente*. Už jsem za těch víc než dvacet let, co tady žijeme, zažil tornáda, uragány, vichřice i vítr zvaný široko (*scirocco*). Viděl jsem létat vzduchem kameny velké jako kopací míč, střešní tašky, kusy plechu, celé komíny, satelitní antény i desetimetrové borovice s kořeny. Lidé v sousední vesnici, která je 10 kilometrů od Rovinje, vyprávěli, jak u nich z nebe padaly mořské ryby...

Tentokrát ale dul *ponente* – a moře rozbouřil tak, že se přivalily deseti-, někteří tvrdí, že až patnáctimetrové vlny. Mnohatunové kamenné bloky, jimiž je olemováno pobřeží a kolonáda,

popraskaly a viklají se jako zkažený zub. Asfalt podél břehu na některých místech zmizel, přízemí domů na kolonádě, a dokonce i o ulici dál od moře, byla zatopena. Tak daleko *ponente* nahnal mořské vlny. Mnoho dětí to řádění sledovalo z oken školy, která je naštěstí dost vysoko, a plakalo. Přestože ta hrůza trvala jen pár minut, s místními lidmi to zatřásl do morku kostí a ještě několik dní potom chodili městem zamlklí a počítali škody. V jednom z městských zálivů, kde kotvívá spousta lodí, nezůstalo jediné plavidlo celé. Loď, které bouře nerozlámala na kusy, potopila. Udivilo mě, že nikdo nelamentoval ani nenadával. Místní lidé jsou pověrčiví a zřejmě podvědomě cítili, že za touto ukázkou neskutečné, drtivé síly je Bůh, a tak raději ztichli a ponořili se do sebe.

Pan Posluchač a pan Činil

V Písmu se o bouřích píše poměrně hodně. Kdysi jsem toto téma studoval a přišel jsem na to, že konečným pánem elementárních sil je Bůh. Přestože některé bouře rozpoutává Satan, Pán je dokáže ve vteřině utiší. Vzpomeňme si na vystrašené učedníky v loďce na rozbouřeném Galilejském moři (Mt 8,23–27). Poté, co Ježíš větrům a moři pohrozil, nastal úplný klid a výčitky učedníků, že si Ježíš klidně spí, když jim jde o život, se změnily v úžas.

Premýšlím, jak je to s bouřemi v našich životech. Nestojíme před otázkou, co budeme dělat, *pokud* přijdou, protože přijdou určitě. Bouře se nevyhnou ani těm nejzornějším křesťanům.

krátce

◆ **Biblické studium uprchlíkům v Iráku.** Mezi uprchlíky před Islámským státem v oblasti Iráku uspořádali pracovníci americké organizace Precept Ministries na přelomu února a března kurzy studia Bible na základě příruček Kay Arthurové. Američtí misionáři rumunského původu Mia a Costel Oglicovi vedli pro děti kurz „Tudy ne, Jonášil!“ a navzájem v jiném táboře třídní kurz o manželství. Toho se účastnilo na sto lidí. Oglicovi uvedli, že studium i diskuse byly intenzivní, protože účastníci hledali řešení větších i menších problémů svých manželství. Precept Ministries spolupracují s KMS, která od roku 1996 vydala 13 studijních příruček Kay Arthurové v češtině, z toho tři pro děti.

◆ **Změna trestního zákoníku.** Ministerstvo spravedlnosti chystá novelu trestního zákoníku. Dosavadní § 356 „Podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod“ má být doplněn i o zákaz hanobení jmenovitě kvůli sexuální orientaci a pohlavní identitě. Změna vychází z doporučení EU, přestože hanobení lidí pro jejich sexuální orientaci je trestné už podle současné podoby paragrafu, kde je zmíněna i nespecifikovaná „jiná skupina osob“. Trestní sazba zůstává i v novele stejná, dva roky.

◆ **Zdanění církevních restitucí asi neprojde.** Začátkem dubna přišli komunisté s návrhem zdanit církevní restituce. „Fakticky je to tak, že komunisté se nás po dvou letech vlády ptají, jestli ješ-

tě existuje vládní koalice,“ komentoval to český premiér s odkazem na znění koaliční smlouvy, jež změny v církevních restitucích vylučuje. Z ministrů návrh komunistů podpořil jen ministr financí Andrej Babiš, který doufá, že by to státní pokladně přineslo 380 milionů navíc. Komentoval to slovy: „Církevní restituce je tunel, a pokud je dnes komunisti navrhuji zdanit, tak já určitě souhlasím.“ Dosud se ale žádné restituce nedanily, i pokus o dodatečné zdanění státní podpory stavebního spojení odmítl ústavní soud. Zdanění církevních restitucí tak patrně nemá šanci. Jde jen o předvolební pokusy zavděčit se veřejnosti, které restituce leží v žaludku. Návrhem se bude zabývat parlament.

◆ **Nová internetová televize.** KITstream je internetová televize, která ve zkušebním provozu začala vysílat 21. 4. Nemá kontinuální vysílání, jde o videoportál s křesťansko-etickou náplní, který nabízí převzaté i původní pořady. „Nejde nám vyloženě jen o křesťanské pořady, ale spíše o preevangelizaci,“ řekl

o KITstream jeden z jeho zakladatelů, Lubomír Hlavsa ze sboru BJB Šumperk. „Také tam jsou a budou pořady sekulární, které

ale mají návaznost na etiku nebo např. finanční gramotnost. Pořady jsou určeny různým lidem a různým věkovým kategoriím. Chystáme se i na děti.“
www.kitstream.cz

◆ **Národní pochod pro život pošestnácet.** Národní pochod pro život, každoroční hlavní aktivita Hnutí Pro život ČR, se konal 2. dubna v Praze. Mnozí z účastníků začali mši ve svatovítské katedrále s kardinálem Dominikem Dukou a končím plzeňským biskupem Františkem Radkovským. Během mše přinesly dívky 300 bílých růží symbolizujících počet dětí, které se denně v naší zemi narodí, a 56 růží červených připomínajících děti každodenně usmrcené před narozením.

Program pokračoval na Klárově, kde se účastníci naobědvali a odpočinuli při poslechu souboru historických nástrojů Karmína a sledování divadla Vítězslava Marčíka. Ve čtrnáct hodin pozvali moderátory Zdeňka Rybová a Aleš Juchelka na pódium české i zahraniční osobnosti politiky i kultury. Pak průvod prošel Prahou na Václavské náměstí. Pořadatelé uvádějí, že se pochodu účastnilo až 7000 lidí. ČTK ve svých materiálech uvedla „přes 4000“. Po zamýšlení Dana Drápal, modlitbě Františka Radkovského za národ a závěrečném požehnání kardinálem Dominikem Dukou zazněl na závěr u sochy sv. Václava svatováclavský chorál.

Zástitu akci udělil mj. prezident republiky. Někteří zaznamenali pokus devíti anarchistů o propotratovou agitaci.

Z Brna byly po dohodě s českými drahami vypraveny tři zvláštní vagony pro rodiny s dětmi se zvýhodněným jízdným. Bylo nafouknuto přes dva tisíce balonků, což spotřebovalo sto litrů hélia. Nadace Kolpingovo dílo zajistila na Klárově pro všechny přítomné oběd, a přesto na závěr zůstala travnatá plocha čistá. Přítomný policejní dohled vyjádřil pořadatelům obdiv pro kultivované chování všech účastníků.

◆ **Salman Hasan proti Generaci 21.** Krátce po televizi Prima uměle vyvolané aféře kolem křesťanských uprchlíků z Iráku, která manipulovala fakty i veřejným míněním, vznikly v pomoci uprchlíků skutečné problémy. Salman Hasan, jeden z externích spolupracovníků Generace 21, která pomoc organizuje, začal tento nadační fond otevřeně kritizovat. Vadilo mu, že byl ze seznamu uprchlíků odstraněn jeho bratr. Dodatečně se totiž ukázalo, že není křesťanem. Salman Hasan však uvedl, že byl vyřazen na základě úplatků jiných uprchlíků, což ale nedoložil. Kromě toho Hasan v médiích sdělil: „Dostali jsme informace o nelegálních aktivitách něko-ho z Generace 21 od lidí, kterým můžeme

Z podobenství o dvou stavitelích, říkejme jim pan Posluchač a pan Činil, je jasné, že bouře přišla na domy obou (Mt 7,24–27). Na dům pana Posluchače, který vystavěl svůj dům na písku, ale i na dům pana Činila, který ten svůj vystavěl na skále. Jinými slovy, poslouchání Božího slova nás před bouřkami neochrání. Neochrání nás před nimi dokonce ani to, když Boží slovo činíme. Rozdíl mezi těmi dvěma staviteli není v tom, že toho, který Slovo pouze poslouchal, potkala bouřka, a tomu druhému se vyhnula, protože byl nejen posluchač, ale i činitel Slova.

Rozdíl mezi nimi spočívá v tom, že v bouři, která přišla na ně oba, se jednomu dům zřítíl, a druhému ne. U Lukáše (6,48) čteme, že pan Činil si dal práci, *kopal do hloubky a položil základ na skále*. Zjevně nestačí mít správné informace, věřit správným věcem, mít správnou nauku, aby náš život zůstal nepohnut, když nás potkají bouře a povodně, jako jsou ztráta zaměstnání, úmrtí blízké osoby, falešná obvinění, křivda, zrada, finanční propad nebo smrtelná nemoc. Je potřeba „kopat do hloubky a položit základ na skále“.

Jako křesťané neradi slyšíme, když se ve spojitosti s vírou začne mluvit o námaze. Připomíná nám to středověké skutkařské křesťanství, kdy bylo dosažení spasení podmiňováno činěním dobrých skutků. Díky reformaci dnes víme, že spasení je z milosti. Pravdou však je, že pokud nás víra nic nestojí, pak žádnou nemáme, ani když svým pozadím pravidelně každou neděli zahříváme kostelní lavici. Ani když se modlíme nalačno, v poledne i před spaním.

Ani když Bohu poutivě odvádíme desátek. Dokonce ani když Bohu naplno sloužíme a naši službu provádějí divy a zázraky. Tyto viditelné věci nás často fascinují. Podobně bychom možná obdivovali i nádhernou třípatrovou vilu pana Posluchače. Jako bych to viděl: Zatímco soused Činil pořád ještě kopal do hloubky, pan Posluchač právě pokládal střešní krytinu a z výšky se možná soucitně, možná blahosklonně díval na souseda, který byl ve své díře celý zpocený a umouněný.

Jak hluboká je naše víra, tedy náš vztah s Bohem, je lidským očím skryto. Není to vidět, stejně jako nejsou vidět základy domu nebo kořeny stromů. Tyto věci jsou zahaleny materiálem, ze kterého jsme stvořeni – hlinou. Jak jsou pevné a hluboké, odhalí až životní bouře, povodně, vichry a tornáda, které přijdou. A přijdou určitě.

Kopat!

Jedné z bouří jsme právě svědky. Na Evropu se řítí jedna uprchlická vlna za druhou a potrvá to zřejmě ještě pár let. Co všechno s sebou tyto vlny přinesou, lze předvídat jen částečně. Nicméně jisté je, že tyto vlny tak či onak dosáhnou až na práh našich domů. Jaké výzvy nás asi čekají? Jak se změní postavení křesťanů v našich zemích?

Nevíme, čím vším ještě budeme muset projít, ale můžeme ovlivnit, *jak* tím projdeme.

V časech relativního klidu bychom měli veškerou svou pozornost a energii věnovat „kopání“. Vynaložit námahu na to, abychom doma Písmo nejen četli, ale i slyšeli Boží hlas, abychom se nejen

Poslouchání Božího slova, ba ani jeho činění, nás před bouřkami neochrání.

modlili, ale vedli s Bohem dialog, abychom nejen chodili na bohoslužby, ale stáli tam před obličejem Páně, abychom nejen zpívali písně chval, ale vyznávali tím svou lásku Pánu. Kopání se děje ve skrytu našeho srdce, je to soustředěná píle – mít na prvním místě Pána, hledat ho za všech okolností, vystavovat se vlivu jeho slova a Duchu, cvičit se v brutální upřímnosti vůči sobě samému, chovat laskavou pravdivost k ostatním a odolávat každodennímu pokušení honby se za viditelnými věcmi, které jsou pomíjivé a podléhají zkáze.

Když se přiznává vichřice, ničema již není, spravedlivý však má věčný základ. (Př 10,25)

Autor je misionářem NF KMS a pastorem sboru chorvatské letniční církve (Evangeoska crkva) v Rovinji.

důvěřovat,“ aniž by to ovšem jakkoli specifikoval. Obojí může Generaci 21 poškodit, ale ne u lidí, kteří dokážou pracovat s fakty. Život víry se Salmanem Hasanem loni uveřejnil rozhovor; zdá se však, že ani to, co nám tehdy řekl na mikrofon, nebylo zřejmě všechno pravda. Hasan a jeho organizace, která ale u nás není registrována, chce křesťanským uprchlíkům pomáhat dál, a navázal proto spolupráci s římskými katolíky.

◆ **Rudek Bubik odešel domů.** Rudolf Bubik, emeritní biskup AC a vůdčí postava této církve v období před a po pádu totality, zemřel 12. 4. ve věku 75 let. O svém uvěznění pro víru v období totality napsal knihu 60 dnů pro Krista. Zasadil se o uznání letniční církve komunistickým režimem, k čemuž došlo krátce před pádem komunismu. Bubik se stal prvním biskupem AC a vedl ji do roku 2008 (od roku 2005 společně se svým nástupcem Martinem Moldanem). Rudolf Bubik nastavil fungování AC a svým vůdcovstvím i osobním příkladem u nás ovlivnil tři generace letničních křesťanů. Spolupracoval s Životem víry a opakova-

ně kázal na Křesťanských konferencích. Nekrolog přineseme v příštím čísle.

◆ Orlová: ohrožená školní mládež.

Rozbor odpadních vod ze škol v Orlové odhalil stopy narkotik. V této souvislosti proběhl v devátých třídách orlovských základek anonymní průzkum, který prokázal, že téměř čtvrtina žáků používá nelegální drogy, hlavně pervitin. Anonymní testování na 200 žáků proběhlo po Velikonocích. Část žáků se však nezúčastnila, protože k tomu jejich rodiče nedali svolení.

Lektor ACET Vladimír Vácha z KS Praha k tomu uvedl: „To je tedy síla. Na základce! A to ještě část rodičů nedala s testováním souhlas a část dětí raději nepřišla do školy – takže to číslo by bylo o dost vyšší.“

V Orlové patrně vznikne specializované pracoviště, které bude usilovat o změnu zneklidňujícího stavu.

◆ **UNITED open-air festivalem.** Mezi hlavní novinky křesťanského multizánrového festivalu UNITED, který proběhne 18.–20. 8., patří změna hlavní scény. Místo tradičního velkého sálu vsetínského Domu kultury se scéna přesouvá pod širé nebe na Dolní náměstí. UNITED se tak stane open-air festivalem.

Oproti minulým ročníkům promluví letos pět hlavních řečníků. Poprvé se na pódiu představí zakladatel KAM, Američan Dave Patty, a pastor KS Mozaika v Hradci Králové Jakub Limr. Z minulých let návštěvníci mohou znát zpěvačku

Janette Oubrechtovou, frontmana skupiny eSPÉ Julio Slovák nebo loňského řečníka Ondřeje Szturce.

Téma, na které budou hosté promlouvat, zní „Nesmrtelný“.

Spolu s kázáním a hudebními vystoupeními různých stylů nabídne festival semináře, workshopy, divadlo, film, sporty, street scénu, službu modliteb a pastoračního poradenství. Festival pořádá UNITED 3P ve spolupráci se vsetínskými sbory různých církví a městem Vsetín. Mediálním partnerem festivalu je i Život víry. www.festivalunited.cz

◆ **Projekt pomoci iráckým křesťanům končí předčasně.** Snaha českých křesťanů reprezentovaných nadačním fondem Generace 21 pomáhat iráckým křesťanským uprchlíkům před ohrožením islámským státem dostala vážné rány poté, co část běženců, která byla v Jihlavě, odjela počátkem dubna do Německa za lepším bydlem. (Většinu z nich pravděpodobně Němci do ČR vrátí.) Na návrh ministra vnitra Chovance pak vláda 7. dubna celý projekt předčasně ukončila.

Jedna osmičlenná rodina z brněnské skupiny se kvůli stesku dědečka vrátila do nebezpečného Iráku a zbytek brněnské skupiny (16 lidí) byl 14.

4. zadržen před přechodem německých hranic a 19. 4. také požádal o návrat do Iráku.

Na internetu i v dalších médiích probíhá diskuse. Tajemník ČEA Jiří Unger na facebooku ukončení projektu komentoval slovy: „Uplatnění principu kolektivní viny a nedostatek velkorysosti – i to je důvod, proč jako země nebudeme dále pomáhat. Přesto jsme hrdí na to, co bylo vykonáno a že se našli lidé, kteří se vzepřeli xenofobii a sobeckému přístupu vůči uprchlíkům. Modleme se, aby rozhodnutí vlády nebylo konečné, i když se to zdá jako velmi nepravděpodobné.“

Nový plzeňský biskup a generální sekretář ČBK Tomáš Holub na twitteru uvedl: „Je mi nesmírně líto, že částečný nezdar v pomoci iráckým křesťanům se pro mnohé stane alibi pro nicnedělání a lhostejnost k utrpení.“

Biskup Václav Malý v Českém rozhlasu řekl, že z toho, že někteří uprchlíci odjeli, není odvázaný, ale „... jde jen o malou část lidí, kterým jsme chtěli pomoci. Ukončit soukromou iniciativu Generace 21, navíc dříve už vládou schválenou, není řešení.“

Zbývá čtyři desítky přesídlenců, které žijí ve Slezsku a v Praze, zatím dobře spolupracují a českou pomoc vnímají jako svou záchranu. Co bude s dalšími křesťany, kterým byl azyl v ČR přislíben a kteří se chystali na přesun, není zřejmé. Místo předseda vlády Pavel Bělobrádek naznačil, že by k nám mohli být přesunuti na náklady státu, bez spolupráce s NF Generace 21.